

int
0:07:22
/

INFO - SCOOP

6

1e JAARGANG / NUMMER 6 / 4 JUNI 1993

Deze uitgave bestaat uit 14 pagina's

101

MILITAIRE INLICHTINGDIENST

COMPAGNIE

Inleiding

Het referendum gehouden onder de Bosnisch Servische bevolking toonde onomstotelijk de afkeer van de Bosnische Serven tegen het Vance/Owen plan aan. Zij wezen het plan met een overweldigende meerderheid (96%) af. De veiligheidsraad nam daarop resolutie 824 aan waarin zij zes 'safehavens', veilige zones, aanwees: Gorazde, Zepa, Srebrenica, Tuzla, Bihać en Sarajevo. Een 'safehaven' zou een plaats moeten zijn waar de Moslims onder bescherming van de UN veilig kunnen leven. Onder invloed van deze twee factoren (tegenstand Bosnische Serven en het plan van de 'safehavens') verschoof het V/O plan steeds meer naar de achtergrond.

Houding van de VS

De VS zagen in dat hun plannen met betrekking tot het opheffen van het wapenembargo en het bombarderen van de Bosnisch Servische stellingen geen kans maakten. De VS trekken zich nu meer en meer terug uit de Bosnische problematiek.

Voor de regering Clinton is er aan de kwestie Bosnië geen eer te behalen. Indien de Verenigde Staten grondtroepen leveren voor safehavens of voor een vredesmacht lopen zij de kans dat die troepen verwikkeld raken in een slepende grondoorlog of dat deze troepen daar, net als in Cyprus, nog 25 jaar lang de vrede moeten bewaren. De kwestie Bosnië

vergt bovendien te veel aandacht en kan slechts leiden tot het verliezen van krediet van de regering Clinton bij de Amerikaanse bevolking. Krediet dat zij heel hard nodig heeft om haar plannen voor belastingverhoging in de VS door het huis van afgevaardigden en de senaat te krijgen.

De lijn die de regering Clinton leek te volgen was gericht op het wijzen van Europa op haar verantwoordelijkheden en de absolute weigering om geen grondtroepen te leveren. Het belangrijkste doel dat de VS nu nastreven is het indammen van de oorlog; voorkomen dat de strijd zich uitbreidt naar Kosovo, Albanië en Macedonië.

Een nieuw actieprogramma

Op zaterdag 22 mei kwam er dankzij de inspanning van de Franse minister van Buitenlandse Zaken Alain Juppé een doorbraak. In een gezamenlijk overleg tussen de ministers van Buitenlandse Zaken van Spanje, Engeland, Frankrijk, Rusland en de VS werd er een oplossing gevonden waardoor er toch weer één taal werd gesproken. Een actieprogramma van dertien punten werd gepresenteerd. De belangrijkste punten daarin zijn:

1. De Veilige zones moeten met militaire middelen worden beschermd. De VS zullen daarvoor geen grondtroepen leveren, maar de Amerikaanse luchtmacht zal, op verzoek, de veilige zones beschermen.
2. Het Vance/Owen plan blijft de basis voor een duurzame vrede. Indien dit plan aanvaard is door alle strijdende partijen, de gevechten gestopt, de wapens ingeleverd en de gebieden overgedragen, moet er zo snel mogelijk een vredesmacht gestuurd worden. De VS spreken zich nu voor het eerst onomwonden uit voor dit plan.

Bijkomende punten zijn:

- Het plan moet worden voorgelegd aan de Veiligheidsraad.
- De UN-resoluties aangaande oorlogsmisdadigers en het sturen van waarnemers naar de Bosnisch-Servische grens worden gesteund.
- Humanitaire hulp moet doorgang blijven vinden.
- Controle op uitvoering van de sancties moet plaatsvinden.
- Trachten de oorlog op de Balkan in te dammen.

Reacties op het actieprogramma

De VS en Europa, onder aanvoering van Frankrijk, hadden het idee dat zij de internationale gemeenschap bij elkaar hadden gehouden door een actieprogramma te presenteren waarmee de gemeenschap één mening vertolkte. Het plan werd echter ernstig bekritiseerd door:

1. Democratische en Republikeinse leiders in de Verenigde Staten die vonden dat de VS haar leidersrol in de wereld opgaf.
2. de EG, met name de commissaris voor Buitenlandse Zaken, Hans van den Broek, die niet gekend was in de plannen van Engeland, Frankrijk, Spanje, de VS en Rusland.
3. een aantal NAVO landen waaronder Turkije en Duitsland. Turkije zag het plan als een toegeven aan de Bosnische Serven, Duitsland als het opgeven van het Vance/Owen plan.
4. het Europees parlement, zij ziet het actieprogramma als 'een akkoord dat de overwinning toekent aan de agressor' en vreest dat het actieprogramma tot ghetto's voor de Moslims zal leiden.
5. de Bosnische regering, omdat:
 - a. zij de hoop op een opheffen van het wapenembargo en militaire luchtsteun van de

VS met dit actieprogramma zag vervliegen.

- b. het instellen van veilige zones voor de Moslims een consolidatie van de Bosnisch-Servische veroveringen betekent.
- c. de Moslims in "reservaten" zullen worden geplaatst.
- d. voor de Moslims dit het einde van het V/O plan betekent.

De Bosnische Serven hebben toegezegd aan het plan mee te werken indien de soevereiniteit van de "Republika Srpska" wordt gerespecteerd.

Praktische invulling van het actieprogramma

Bij de uitvoering van het plan om veilige zones in te richten zijn er drie opties:

1. Per safehaven een symbolische troepenmacht stationeren.
2. Per safehaven 2 à 3000 man troepen ter bescherming.
3. Per safehaven een divisie (±12.000 man) die volledige bescherming biedt.

De grootte van de troepenmacht is afhankelijk van de bereidheid van de Bosnische Serven om medewerking aan dit plan te verlenen en eventuele Amerikaanse luchtsteun.

Behalve de grootte van de troepenmacht en de rol van de luchtmacht is het ook nog niet duidelijk wat de gedragsregels voor de daar te stationeren UN-troepen moeten zijn.

Belangrijkste vraag echter is wie de troepen moeten leveren. De VS hebben al gezegd dat zij geen grondtroepen leveren. Frankrijk en Engeland hebben uitspraken gedaan in diezelfde richting. Duitsland mag volgens de grondwet geen troepen leveren. Wie blijven er dan nog over?

Daar komt bij dat de UN de vredesoperaties amper kunnen betalen als

gevolg van achterstallige contributies en schulden.

UNPROFOR pleit verder voor een uitbreiding van het aantal safehavens. Zij wil Maglaj, dat nu zwaar onder vuur ligt, tot een safehaven maken. Vanuit die redeneertrant komen ook Doboij, Tesanj en Olovo voor de status van safehavens in aanmerking.

UPDATE CAMBODJA 020693

DE PARTIJEN

Zoals al gesteld in het vorige artikel over Cambodja (Intell-Scoop nummer 1, 24 maart 1993) zijn er vier grote partijen die een hoofdrol spelen in het conflict. In dit artikel wordt uiteengezet welke partijen dat zijn, een korte voorgeschiedenis, samenstelling en hun motieven.

1. CPAF (Cambodian People's Armed Forces)

Het CPAF is het officiële REGERINGS-LEGER van Cambodja. Aangezien de naam van Cambodja is veranderd in State of Cambodia, wordt het CPAF ook wel het SOCAF genoemd (State of Cambodia Armed Forces).

Het CPAF werd opgericht kort na de verovering van Cambodja door Vietnam en de installatie van de marionetten regering in Phnom Penh. Voor de Vietnamezen waren er twee redenen om een eigen Cambodjaanse strijdmacht op te richten. Ten eerste om de nieuwe regering, in internationaal opzicht, een legitiem tintje te geven en ten tweede realiseerden de Vietnamezen zich dat zij niet eeuwig de interne veiligheid van Cambodja konden garanderen. Het opzetten van een Cambodjaanse strijdmacht vormde geen al te groot probleem voor de Vietnamezen. In de voorgaande jaren hadden ze al ervaring opgedaan met een soortgelijke operatie in Laos en het opzetten van het guerilla-leger van Pol Pot. De kern van de nieuwe strijdmacht werd gevormd door de eenheden die samen met de Vietnamezen de invasie hadden uitgevoerd. Het CPAF bestaat voor het overgrote deel uit landmachteenheden. Daarnaast beschikt de CPAF over een (kleine) luchtmacht en een onbeduidende marine. Tevens is er sprake van een speciale eenheid, de A-3

politie. Deze eenheid zou direct onder het ministerie van binnenlandse zaken ressorteren. De sterkte van de CPAF wordt geschat op ongeveer 135.000 man.

Het CPAF is georganiseerd in drie echelons. Een nationaal, een provinciaal en een lokaal echelon. De eenheden op nationaal niveau vormen de kern van de Cambodjaanse defensie. Zij kunnen eventueel versterkt worden met gespecialiseerde, zelfstandige eenheden. Provinciale eenheden zijn eind-verantwoordelijk voor de veiligheid binnen hun provincie. Dit houdt tevens in dat zij verantwoordelijk zijn voor het doen en laten van de lokale eenheden. De taak van de lokale eenheden bestaat voornamelijk uit het beveiligen van dorpen en steden.

De doelstelling van het CPAF was en is nog steeds het verdedigen van Cambodja tegen zowel externe als interne agressie. Na de terugtrekking van de Vietnamese troepen eind 1989 rees echter de twijfel of het CPAF deze doelstelling zelfstandig kan bereiken. Tegenwoordig gaat men er van uit dat dit niet het geval is en dat het CPAF sterk afhankelijk zal zijn van internationale steun.

2. NADK (National Army of Democratic Kampuchea).

Het NADK is de militaire tak van de PDK (Party of Democratic Kampuchea), beter bekend als de **KHMER ROUGE**. De huidige NADK komt voort uit de in 1968 door Pol Pot opgerichte RAK (Revolutionary Army of Kampuchea), een partij met een sterk maoïstische inslag.

Na een jarenlange burgeroorlog nam de Khmer Rouge in 1975 de macht over van Lon Nol. Vanaf het begin van haar regeerperiode heeft de Khmer Rouge een waar schrikbewind uitgeoefend. Een paar miljoen doden en uitgestrekte velden met lijken, de 'killing fields'. In januari 1979 kwam er tot grote opluchting van de bevolking van Cambodja een einde aan deze periode.

De huidige sterkte van de Khmer Rouge ligt, volgens haar eigen minister van defensie Son Sen, om en nabij de 27.000 man. Andere bronnen spreken echter van 10.000 man direct be-

schikbaar en nog eens 20.000 man oproepbaar. Wat de werkelijke sterkte is, is door een reorganisatie van een direct inzetbare offensieve macht naar een meer mobilisabele strijdmacht niet bekend. Er moet echter rekening worden gehouden met het feit dat de genoemde aantallen vaak bewust overdreven worden.

Volgens de Khmer Rouge zelf is zij een goed gedisciplineerde en uitgeruste strijdmacht. Volgens andere bronnen is dit zeker niet altijd het geval. Het is in ieder geval duidelijk dat de Khmer Rouge een ver doorgevoerde gecentraliseerde commandostructuur en een strakke hiërarchie heeft. Dit levert vaak vertraging op die vooral tot uiting komt in overlegsituaties.

De organisatie van de Khmer Rouge is verdeeld in vier regionen. De commandosectoren Noord, Centraal, Noordwest en Zuidwest.

De doelstelling van de Khmer Rouge is in de loop der tijd niet veranderd. Zij streeft nog steeds naar macht en probeert de regering van Cambodja te overheersen. Daartoe concentreert de Khmer Rouge haar aandacht op twee doelstellingen: handhaving van de militaire capaciteit en het vergroten van de politieke steun onder de bevolking. Zij probeert dit te bereiken door middel van een aantal methoden;

1. Sommige Khmer Rouge manschappen worden geïntegreerd in politie eenheden;
2. Er worden nieuwe kampen gebouwd in Cambodja;
3. De meest loyale kaderleden infiltreren in de provincies om steun te winnen voor de komende verkiezingen. De Khmer Rouge roept haar aanhang op tot het opzetten van lokale organisaties met als doel de overheidsactiviteiten in de gaten te houden en zoveel mogelijk steun te winnen onder de lokale bevolking. Door deze activiteiten hoopt de Khmer Rouge haar 'Killing Fields'-imago kwijt te raken en gerehabiliteerd te worden. De Khmer Rouge legt in haar campagne de nadruk op traditionele Cambodjaanse waarden als Boeddhisme, families en nationalisme om, met name in haar traditionele operatiegebieden, haar aanhang te vergroten. Een lei-

der van de Khmer Rouge vatte de gebruikte methoden samen door te stellen dat: de Khmer Rouge de infrastructuur van de overheid op lokaal niveau zal uithollen zoals 'termieten' hout eten'.

3. KPNLAF (Khmer People's National Liberation Armed Forces).

De KPNLAF is de gewapende arm van de KPRLF (Khmer People's National Liberation Front). Tot 1979 beschikte de KPRLF, o.l.v. Son Sann, niet over een gewapende macht. In 1979 echter wist generaal Dien Del een aantal warlords nader tot elkaar te brengen en vormde de KPNLAF.

De KPNLAF werd met name door haar anti-communistische houding al snel de op een na grootste guerilla macht in Cambodja. Twee ontwikkelingen zorgden er echter voor dat de KPNLAF aanzienlijk verzwakt raakte. Ten eerste voerden de Vietnamezen in 1984 en 1985 een offensief uit tegen alle guerilla groeperingen. De KPNLAF bleek het minste bestand tegen zulke tegenslagen. Ten tweede zorgde een intern dispuut ervoor dat er op grote schaal gedeserteerd werd en dat delen van de KPNLAF in Cambodja terugkeerden naar de Thaise grens om de uitkomst van het conflict af te wachten. De oorzaak van het interne conflict was het ongenoegen van de militaire leiders met de bemoeienissen van Son Sann met de militaire acties. In 1987 werd de sterkte van de KPNLAF op ongeveer 8.000 man geschat.

Het voornaamste doel van de KPRLF is te zorgen dat zij inspraak krijgt in de plannen met betrekking tot de toekomst en wederopbouw van het naoorlogse Cambodja.

4. ANKI (Armée Nationale Kampuchea Indépendant).

Het ANKI, gevormd in juni 1981, is de militaire tak van de FUNCINPEC (Front Uni Nationale pour un Cambodge Indépendant, Neutre, Pacifique et Cooperatif). In 1986/1987 werd het ANKI de grootste, niet-communistische, guerilla beweging door de interne strijd binnen de KPNLAF. Samen met de KPNLAF vormt het ANKI de Cambodian Non-Communist Resistance (NCR). De sterkte van het ANKI is

moeilijk te schatten. Waarschijnlijk ligt het onder de 10.000 man. In september 1991 gaf het ANKI zelf aan dat zij een troepensterkte had van 18.000. Dit getal is waarschijnlijk sterk overdreven door het leiderschap om de ware sterkte te verbergen, mogelijk in verband met de demobilisatie, die door het VN-mandaat wordt voorgeschreven.

Het hoofddoel van het ANKI is eerder politiek dan militair te noemen. De militaire operaties die uitgevoerd worden zijn vooral bedoeld om haar aanspraak op de status van legitieme partij in de onderhandelingen te steunen.

Hoewel het ANKI samen met de KPNLAF de NCR vormen, is de samenwerking niet bijzonder goed. Temeer daar het KPNLAF voor een deel bestaat uit mensen die hebben deel genomen aan de coup van Lon Nol in 1970. Deze coup maakte toen een einde aan de regering van Prins Norodom Sihanouk.

DE VERKIEZINGEN

De verkiezingen in Cambodja, van 23 tot 28 mei 1993, zijn voorbij. Daarmee is de eerste werkelijk democratische exercitie van het Cambodjaanse volk afgelopen. De uitslag is nog niet bekend, maar volgens de eerste tellingen (ca. 70% van de stemmen zijn geteld) gaat de zege naar het FUNCINPEC van Prins Norodom Sihanouk. Tegen alle verwachtingen in verliepen de verkiezingen rustig en kwam er een verbazingwekkende hoeveelheid Cambodjanen (naar schatting heeft 90% van de geregistreeerde kiezers haar stem uitgebracht) naar de stembussen.

De aanloop naar de verkiezingen was, in tegenstelling tot de verkiezingen zelf, allerminst rustig. Nadat de Khmer Rouge zich volledig uit de onderhandelingen had teruggetrokken, zijn ze begonnen aan een geweldscampagne tegen met name de UNTAC. In april lanceerden zij 44 aanvallen tegen wat Khieu Sampan noemde: "De

belachelijke en gevaarlijke verkiezingen". Op vier mei overvielen ze een UNTAC-konvooi, waarbij één japanse VN-medewerker de dood vond en zeven anderen werden gewond. Op vijf mei waren Polen en Chinezen in Kompong Thom het doelwit. In totaal zijn sinds maart 1992 nu tien UNTAC-medewerkers gedood en veertig gewond, in deze duurste VN-operatie aller tijden. Om de veiligheid te vergroten heeft UNTAC dan ook driehonderd stembureau's uit de gevaarlijkste regio's weggehaald en daarmee het aantal gereduceerd van 1.800 tot 1.500. Tevens werden civiele verkiezingswaarnemers vervangen door militaire waarnemers.

Niet alleen de Khmer Rouge speelde echter een dubieuze rol. De KPRP (Kampuchean People's Revolutionary Party) van Hun Sen, de voormalige premier, is ook niet helemaal zuiver op de graat. Lokale overheden, nog stammend uit de Vietnamese marionettenregering, hebben met name kandidaten van het FUNCINPEC en de KPNLF gehinderd, gearresteerd en zelfs vermoord terwijl zij campagne voerden voor hun partijen. De door de regering gecontroleerde media hebben lange tijd de activiteiten van deze partijen genegeerd, en de regering van Hun Sen heeft op alle manieren de kandidaten van deze partijen proberen te verhinderen op verkiezingsbijeenkomsten te verschijnen. Pas in de laatste weken voor de verkiezingen heeft de CPP haar tegenstanders toegang gegeven tot de media.

Naast al deze problemen is er nog steeds het probleem van de vele Vietnamezen die in het land verblijven. De haat tegen de Vietnamezen is zo mogelijk nog groter dan die tegen de Khmer Rouge. Na een reeks van aanvallen op de Vietnamezen door de Khmer Rouge (maar waarschijnlijk ook door de andere partijen) hebben ongeveer 40.000 Vietnamezen het land recentelijk verlaten.

Nu het VN-mandaat ten einde loopt kan gesteld worden dat UNTAC slechts op twee punten is geslaagd. Ten eerste is het vluchtelingenprobleem grotendeels opgelost, de meeste vluchtelingen zijn teruggekeerd. Ten tweede zijn de verkiezingen zonder noemenswaardige incidenten verlopen.

De ontwapening en cantonering van de strijdende partijen is echter volkomen mislukt.

Hoe de toekomst van Cambodja er uit zal zien is op dit moment onduidelijk. Of de verkiezingsuitslag überhaupt geaccepteerd zal worden is onzeker. Hun Sen heeft al protest aangetekend en eist dat in ten minste vier provincies de verkiezingen, overgedaan worden. Concluderend kan worden gesteld dat het laatste woord over Cambodja nog niet gesproken en geschreven is.

12.7 mm DShK Degtyarev

Introductie

In de serie populaire wapens valt nu de beurt aan de zware mitrailleur DShK Degtyarev.

De Degtyarev-mitrailleur, genoemd naar zijn ontwerper Degtyarev, is vergelijkbaar met "onze" .50 (12.7 mm). De eerste versie van de DShK werd ontwikkeld rond 1934 en had een door G.S. Shpagin ontworpen roterend patroonaanvoermecanisme. Dit gecompliceerde systeem vereiste echter grote deskundigheid en goede training, wilde men blokkeringen voorkomen.

Het wapen dat niet langer in productie is, is er in twee verschillende modellen. De DShK-38 heeft een groot rond aanvoermecanisme en model 38/46 een platte rechthoekige afdekkplaat. De onderdelen van beide modellen zijn niet onderling uitwisselbaar.

Het wapen wordt op grote schaal gebruikt in Europese en Aziatische landen met banden met de voormalige Sovjet-Unie (zoals China, Vietnam en verscheidene Arabische landen) zowel officiële regeringslegers als guerrillagroeperingen. De Chinezen hebben het model 38/46 gekopieerd (bekend als de type 54 hmg) en is te herkennen aan de Chinese karakters op de zijkant van het wapen.

Het wapen

De DShK-38 wordt van links gevoed en heeft een vaste loop. Model 38/46

kan, na kleine aanpassingen, van beide zijden gevoed worden en heeft ook een snel-verwisselbare loop. De loop heeft karakteristieke ribben die naast stevigheid ook voor lucht-koeling zorgdragen. De patronen worden aangevoerd in een metalen band per 50 stuks.

De richtinstallatie is vrij eenvoudig en bestaat uit een normaal (verstelbaar) keep-korrel vizier. Hoe hoger het achterste deel van de richtmiddelen gesteld wordt, hoe meer men compenseert voor het door de zwaartekracht in neerwaartse richting afbuigen van de kogel. Voor het schieten op luchtdoelen is een ander type vizier beschikbaar.

De patronen zijn van het 12.7 mm x 108 kaliber. Het totale gewicht is 35.7 kg en de lengte bedraagt 1588 mm. Het effectieve bereik tegen gronddoelen van de DShK ligt tussen de 1500 en 2000 m. Tegen luchtdoelen is het effectieve bereik circa 1000 m.

De maximale vuursnelheid bedraagt 575 schoten per minuut, waarbij de munitie de loop met een snelheid van 860 [m/s] verlaat.

Bevestigen

Standaard is de DShK op twee wielen gemonteerd en dit geheel kan getrokken worden door een persoon, ezel, paard, motor, etc. Bij het beschieten van gronddoelen kan ter bescherming van de schutter een schild gemonteerd worden.

De DShK kan ook op een driepoot geplaatst worden, zodat het wapen ook geschikt is om vliegtuigen te bestoken.

De Iraakse strijdkrachten gebruikten ten tijde van de Golfoorlog deze mitrailleur op de daken van flats, met als doel om geallieerde vliegtuigen neer te halen.

Naast een vaste positionering, kan het wapen ook op voertuigen gemonteerd worden.

Het wapen komt ondermeer voor als torendakmitrailleur op tanks (T-54, T-55 en T-62).

Ook in Somalië en Ethiopië wordt het wapen veelvuldig gesignaleerd waarbij het in de meeste gevallen achter op de laadbak van een wagen gemonteerd is.

Werking

De bandgeleider kan aan de bovenkant opgewipt worden, zodat de eerste patroon wordt vergrendeld en de band er niet uit kan vallen. Indien de horizontale spangreep aan de onderkant volledig naar achteren getrokken wordt, kan er met het wapen worden gevuld. Hiervoor dient men zich eerst ervan te vergewissen dat de (veiligheids-)hendel rechts van het wapen naar achteren wijst. Wijst de hendel naar voren, dan staat het wapen namelijk op veilig.

Als de trekker tussen de twee verticale spangrepen naar achteren gehaald wordt, ontspant de ingedrukte veer zich en duwt de afsluiter met zijn glijdende houder naar voren. Op de weg voorwaarts wordt de patroon meegenomen in de kamer van het wapen. Na vergrendeling van de afsluiter met de patroon in de voorste stand, komt automatisch de slagpin naar voren waarmee de kogel afgevuurd wordt. De vrijkomende druk beweegt de afsluiter weer achterwaarts. Onderweg voert het bandgeleidingsmechanisme de lege huls (naar onderen) af en legt een nieuwe patroon klaar.

COLOFON

INFO-SCOOP

Is een tweewekelijkse uitgave van

101 MIDCie
Van Haeftenkazerne
MPC 12 B
Postbus 9020
7300 EB Apeldoorn

Telefoon:

ptt 055 - 574042
mdtn 573 - 4042
fax 4048

Redactie:

maj L. Hakvoort
kap R.C. de Jong
ltlt J.P. Duister

Vormgeving:

101 MIDCie

INFO-SCOOP wordt verzonden aan de secties 2 van bataljons en brigades alsmede al die onderdelen van de Koninklijke Landmacht welke functioneel belang hebben bij actuele informatie op inlichtingengebied.

Zij die INFO-SCOOP nog niet ontvangen maar dit wel wensen kunnen hierover contact opnemen met 101 MIDCie op bovenstaand telefoonnummer onder opgave van redenen waarom zij INFO-SCOOP wensen te ontvangen.

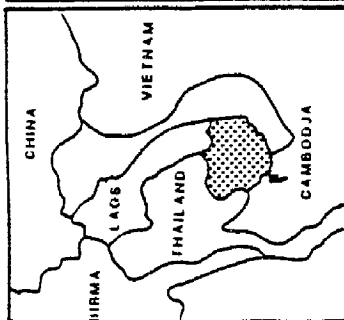
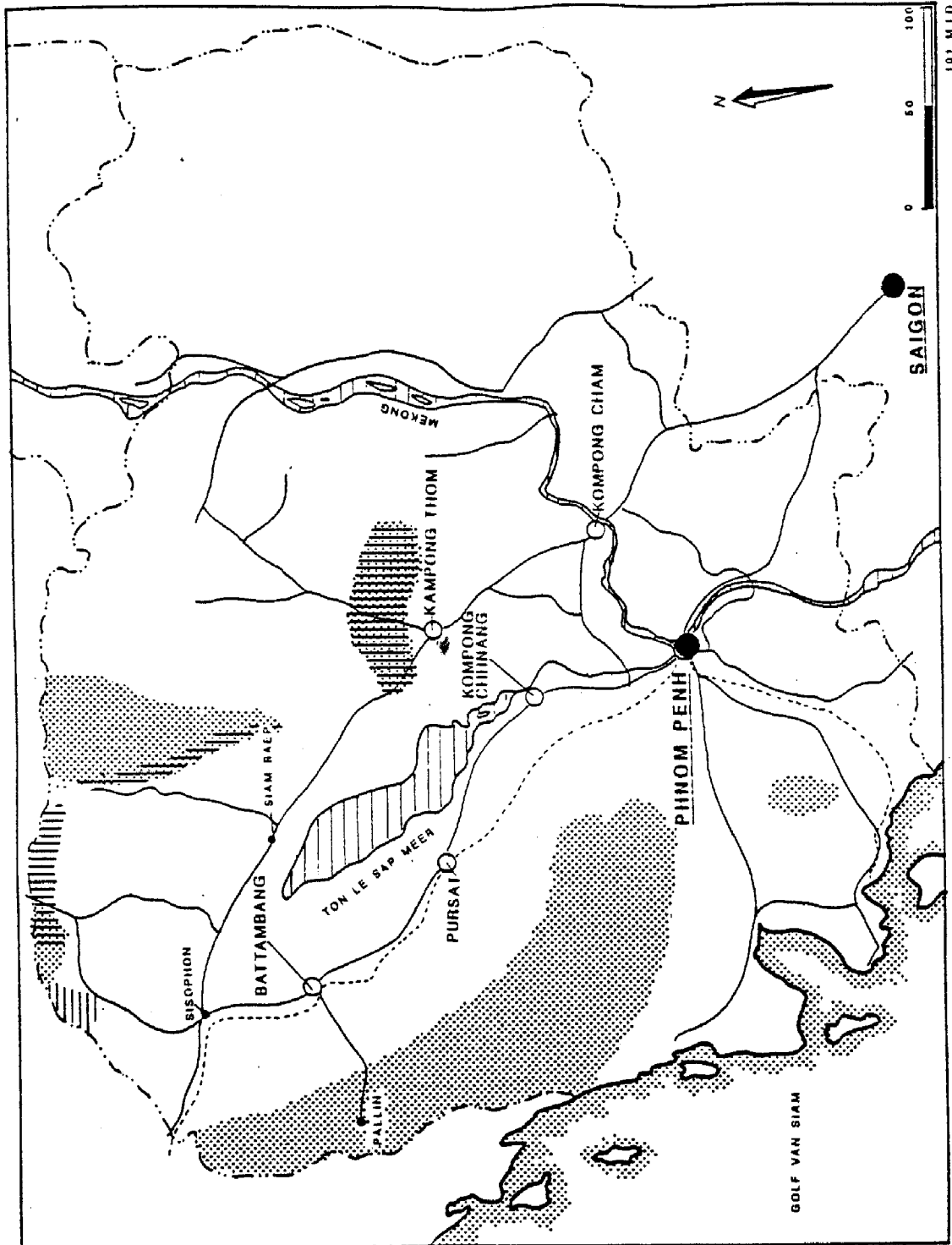
VERZENDLIJST

C 1 LK
CS 1 LK
GI 1 LK

G2 1 LK		125 HRSTCIE	
G3 1 LK		<u>42 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
G4 1 LK		STSTCIE 42 MECHBRIG	
G6 1 LK		43 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2
C STCOGP 1 LK		59 TKBAT	T.A.V. SIE S2
DOAI	T.A.V. KOL OUDWATER	42 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3
STCIE 1 LK		43 PAGNCIE	
SIE CONTROLLER		42 BEVOCIE	
SIE COMMUNICATIE		42 HRSTCIE	
		42 BRIGGNKCIE	
<u>1 DIV "7 DEC"</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>	<u>43 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
STSTCIE 1 DIV "7 DEC"		STSTCIE 43 MECHBRIG	
<u>12 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>	45 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2
STSTCIE 12 MECHBRIG		42 TKBAT	T.A.V. SIE S2
41 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2	43 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3
101 TKBAT	T.A.V. SIE S2	42 PAGNCIE	
11 AFDRA	T.A.V. SIE S2	43 BRIGGNKCIE	
12 BRIGPAGNCIE		<u>102 DIVVAGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
13 BEVOCIE		STSTBT 102 DIVVAGP	
12 HRSTCIE		<u>53 PAINFBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
12 BRIGGNKCIE		<u>11 LUMBLRIG</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
<u>13 MECHBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>	STSTCIE 11 LUMBLRIG.	
STSTCIE 13 MECHBRIG		11 INFBATLUMBL	T.A.V. SIE S2
17 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2	12 INFBATLUMBL	T.A.V. SIE S2
11 TKBAT	T.A.V. SIE S2	11 MRCIELUMBL	
12 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3	11 BEVOCIELUMBL	
13 PAGNCIE		11 HRSTCIELUMBL	
12 BEVOCIE		11 GNKIELUMBL	
13 HRSTCIE		11 GNCIELUMBL	
13 BRIGGNKCIE		SCHOOLEHD LUMBL	T.A.V. SIE S2
<u>52 PAINFBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>	<u>5 DIV</u>	<u>COMMANDO ACHTERGEBIED</u>
<u>101 DIVVAGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>	<u>101 LUAGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTBT 101 DIVVAGP		STSTDET 101 LUAGP	
154 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3	15 AFDPALUA	T.A.V. SIE S2
109 BTVA		25 AFDPALUA	T.A.V. SIE S2
101 AMBT		105 LUABT	
<u>104 VERKBAT</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>	<u>101 GNGEVGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
<u>102 EOVCIE</u>		STSTCIE 101 GNGEVGP	
<u>4 DIV</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>	102 BOUMMACHCIE	
STSTCIE 4 DIV		105 VOUMBRICIE	
<u>41 LTBRIG</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>	107 KAUCIE	
STSTCIE 41 LTBRIG		101 NBCCIE	
103 VERKBAT	T.A.V. SIE S2	11 GNBAT	T.A.V. SIE S2
42 PAINFBAT	T.A.V. SIE S2	41 GNBAT	T.A.V. SIE S2
41 TKBAT	T.A.V. SIE S2	<u>101 VBDGP</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
41 AFDVA	T.A.V. SIE S2/3	STSTDET 101 VBDGP	
41 PALUABT		11 VBDBAT	T.A.V. SIE S2
41 PAGNCIE		41 VBDBAT	T.A.V. SIE S2
41 BEVOCIE		106 VBDBAT	T.A.V. SIE S2
41 HRSTCIE		108 VBDBAT	T.A.V. SIE S2
41 BRIGGNKCIE			

<u>LLC</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTCIE LLC	
102 GNKGP	T.A.V. SIE S2
103 GNKBAT	T.A.V. SIE S2
105 TBAT	T.A.V. SIE S2
101 MATVZGBAT	T.A.V. SIE S2
111 MATVZGBAT	T.A.V. SIE S2
102 APLBAT	T.A.V. SIE S2
103 APLBAT	T.A.V. SIE S2
<u>KCT</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTVZGCIE KCT	
104 WRNVERKCIE	
108 COTRCIE	
SCHOOLINSTRCIE	T.A.V. SPECGP INL
<u>101 BAT KMAR</u>	<u>T.A.V. SIE S2/3</u>
<u>CO NL TR S/H</u>	
<u>GPH</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
STSTSQ GPH	
LOGSQ GPH	
298 SQ	
299 SQ	
300 SQ	
<u>CVV</u>	<u>T.A.V. SIE S2</u>
<u>SMID</u>	
<u>DOKL AFD I & V</u>	<u>T.A.V. PINL</u>
<u>111 CIDET</u>	
<u>449 CIDET</u>	
SIE MV	T.A.V. AOO BLOK
<u>450 CIDET</u>	
<u>451 CIDET</u>	
<u>NTC</u>	<u>T.A.V. SIE G2</u>
PMC GLD/FLD	
<u>COKL</u>	
<u>STAF MOD</u>	
GNK MOD APELDOORN	
<u>IGK</u>	<u>T.A.V. LKOL DE VRIES</u>
<u>REDACTIE</u>	
<u>"DE ONDEROFFICIER"</u>	<u>T.A.V. AOO PAULUS</u>
<u>1 (BE) LK</u>	
<u>GCK</u>	<u>T.A.V. SIE S2/3</u>

INVLOEDSGEBIEDEN VAN VERZETSBEWEGINGEN

WEG
 SPOORWEG

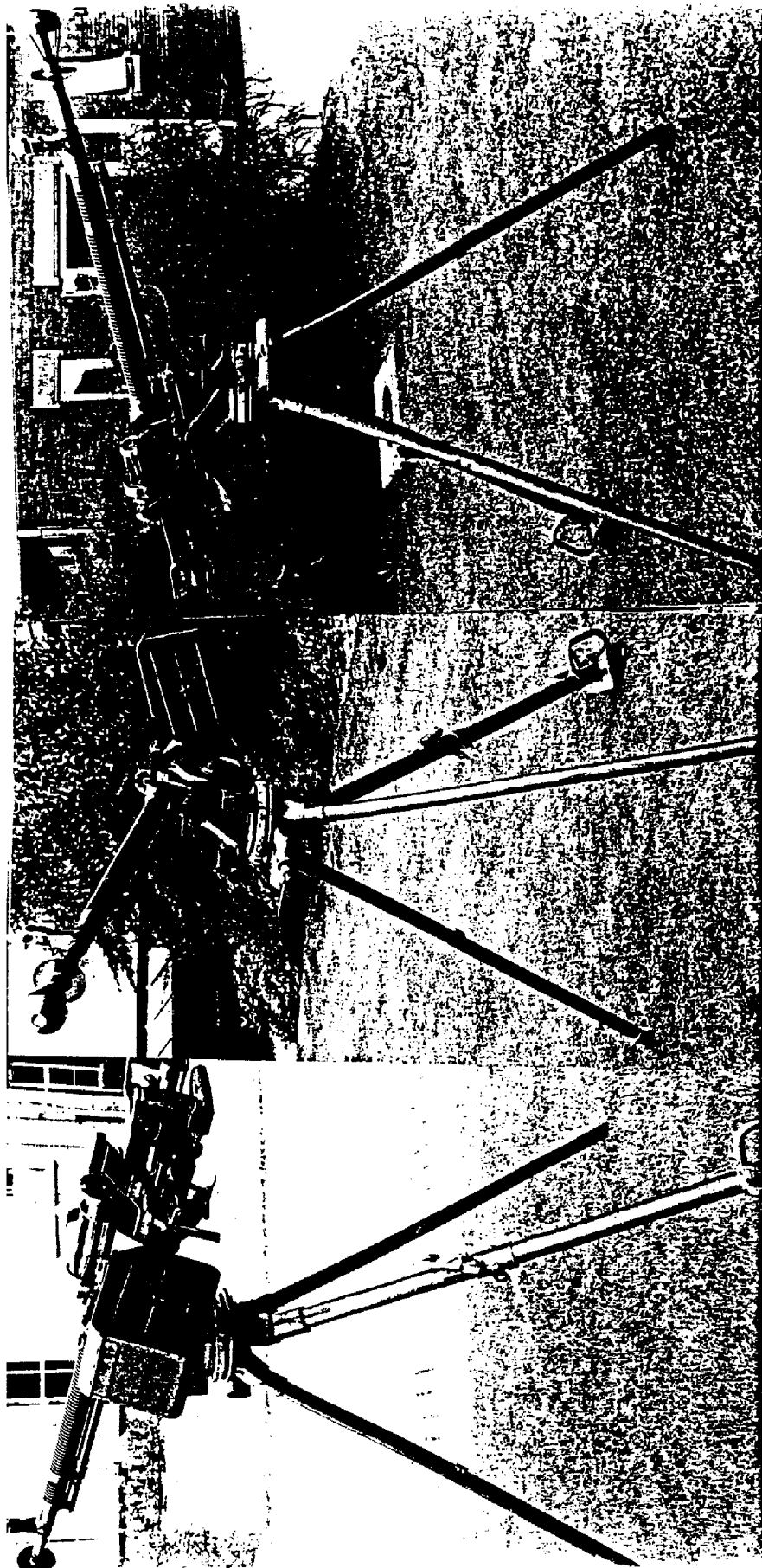
KHMER ROUGE

ANKI

KPNLAF

BYLAGE B

DSHK